

Република Србија
УПРАВНИ СУД
15 У 9083/11
08.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Душице Маринковић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Вујачић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Ул. ... број ..., против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција Београд 02/1 број: 155791 од 04.05.2011. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа одржаној дана 08.03.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Београд број решења 181.1-00147/10, број досијеа 006320 од 30.11.2010. године, којим је тужиоцу, кориснику старосне пензије по решењу Филијале Београд број 006320 од 03.09.2008. године, одређен нови износ старосне пензије од 22.448,89 динара месечно, почев од 01.10.2006. године, као првог наредног дана по истеку месеца у коме је покренут поступак за поновно утврђивање и обрачун пензије; пензија је усклађена закључно са 5,83% за октобар 2006. године, а са свим усклађењима, закључно са 14,13% за октобар 2008. године и износи 34.036,16 динара; пензијски стаж за одређивање новог износа пензија износи 36 година, 08 месеци и 02 дана и исплата пензије врши се од 01.12.2010. године, као првог дана наредног месеца по доношењу

овог решења; овим решењем мења се решење Филијале Београд број 006320 од 03.09.2008. године.

Тужилац у тужби, коју је поднео Управном суду дана 15.08.2011. године, оспорава законитост решења туженог органа из свих законом предвиђених разлога. Сматра да је тужени орган повредио Устав на његову штету, јер наводи да је оспорено решење донето на основу члана 42. Споразума о социјалном осигурању између Савезне Републике Југославије и Босне и Херцеговине, те се оваквим ставом туженог, ретроактивно врши примена прописа чиме се повређују стечена права тужиоца. Посебно указује на решења туженог органа донета 05.05.2011. године, 06.05.2011. године и 23.06.2011. године, те предлаже да суд у спору пуне јурисдикције тужбу уважи, поништи оспорено решење од 04.05.2011. године и реши управну ствар.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. Закона о управним споровима, оценом оспореног решења, навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је, у складу са одредбом члана 42. Споразума о социјалном осигурања између Савезне Републике Југославије и Босне и Херцеговине, тужиоцу одредио нов износ старосне пензије за пензијски стаж остварен у Републици Србији, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 42. Споразума о социјалном осигурању између Савезне Републике Југославије и Босне и Херцеговине („Службени лист СЦГ-међународни

уговори“, број 7/03), који је ступио на снагу 01.01.2004. године, прописано је да пензије које су од 06.03.1992. године до дана ступања на снагу овог Споразума, утврђене према правним прописима једне државе уговорнице уз урачунавање пензијског стажа навршеног према правним прописима друге државе уговорнице, носиоци ће, по службеној дужности, поново одредити и обрачунати износ пензије применом одредаба овог Споразума, при чему се правноснажност донетог решења неће сматрати препреком за поновно одређивање.

Из списка предмета произлази да је решењем Филијале Београд од 03.06.1999. године, тужиоцу утврђено право на старосну пензију од 29.01.1998. године, за укупан пензијски стаж од 41 године, 10 месеци и 5 дана; да је решењем Филијале Београд број 6320 од 03.09.2008. године, одређен нов износ старосне пензије, због стажа навршеног у Републици Хрватској од 22.08.1951. године до 12.06.1960. године са прекидима у трајању од 04 године, 00 месеци и 22 дана; да је у Републици Србији остварио укупан пензијски стаж од 36 година, 08 месеци и 02 дана и у Босни и Херцеговини пензијски стаж у трајању од 01 године, 04 месеци и 18 дана. Након ступања на снагу наведеног Споразума, првостепени орган је покренуо поступак за поновно утврђивање и обрачун пензије за стаж остварен у Републици Србији и ожалбеним решењем тужиоцу је одређен нови износ старосне пензије за стаж осигурања оставарен у Републици Србији, а из решења Фонда за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске-Филијала Приједор број 6029206470 од 05.02.2010. године, утврђује се да је тужиоцу признато право на сразмерни део старосне пензије који пада на терет тог фонда, за пензијски стаж остварен у Босни и Херцеговини, како је наведено у диспозитиву тог решења.

Суд је оценио, као неосноване, наводе тужиоца да је оспореним решењем повређено његово стечено право, јер се из списка предмета утврђује да је за пензијски стаж остварен у Босни и Херцеговини тужиоцу признато право на сразмерни део старосне пензије, па у складу са наведеним Споразумом, тужиоцу је правилно одређен нов износ старосне пензије за пензијски стаж остварен у Републици Србији, чији износ је утврђен у складу са Законом о основама пензијског и инвалидског осигурања, који је важио у време остваривања права на старосну пензију.

Оцењени су и остали наводи тужиоца, али суд налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења, а законитост решења туженог од 05.05.2011. године,

06.05.2011. године и 23.06.2011. године, је предмет оцене у предметима Управног суда У. 9692/11, У. 9693/11 и У. 9694/11, и исто није од утицаја на одлуку суда у овом спору.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 08.03.2012. године, 15 У. 9083/11

Записничар
Снежана Вујачић, с.р.

Председник већа – судија
Обрад Андрић, с.р.

С у д и ј а
Јасминка Вукашиновић

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ